

DOLCKÝ OBČASNÍK VYDÁVÁ OÚ DOLCE

Březen 2008

Č. 1

Čeká nás:

Radost hasičů nad novou stříkačkou

Změna času na letní

Zpráva ze zasedání zastupitelstva naší obce

Veřejné zasedání zastupitelstva obce bylo svoláno na 28. prosince 2007, tedy na samý závěr roku. Přestože zasedání bylo 2x ohlášeno obecním rozhlasem, plakát visel ve vývěsce OÚ a na vstupních dveřích prodejny, s účastí občanů nemohu být v žádném případě spokojen. Tento přístup našich občanů svědčí o dvou věcech. A to: „Buď jsou občané se vším v obci spokojeni a nepotřebují přímý styk se zastupitelstvem a v druhém případě nezájem o věci veřejné“. Spíše bych se přikláněl k druhé variantě, ale na tu lepší recept nemám. Na tomto zasedání starosta upřesnil a zdůvodnil nutnost nainstalování dávkovacího čerpadla na úpravu pitné vody z obecní studny potřebné hlavně k provozu a existenci místního výčepu. Po instalaci tohoto zařízení byly odebrány vzorky, které po rozboru ve všech sledovaných hodnotách byly v normě. Tím se vyřešil odběr vody do výčepu a obecního úřadu, ale neřeší to prodejnu, nábytek a občany, kteří chodí pro vodu s vědry pro svou potřebu. V letošním roce bude uskutečněno konečné vyhodnocení plynofikace naší obce, ale i celého svazku se SFŽP ohledně poskytnuté dotace. V současné době by naše obec vracela 50% dotace tj. 1.130.750,- Kč, neboť ze 110 „kapliček“ máme napojeno jen 42 nemovitostí. Proto žádám občany, aby podle svých možností připojili své nemovitosti k odběrnímu místu alespoň plynovými sporáky, jak přislíbili před zahájením plynofikace obce. V rámci svazku obcí bude naše obec prosazovat vrácení dotace dle skutečného procentuálního naplnění v jednotlivých obcích svazku. Ještě nás čeká vypořádání s věcnými břemeny na plyn, který vede v soukromých pozemcích. Uložení 1m plynového potrubí stojí 50,- Kč. V další části vystoupení starosty byly nastíněny záměry na rok 2008. Mezi hlavní záměry patří rekonstrukce obecního rozhlasu, rozšíření veřejného osvětlení, vyasfaltování místní komunikace od čp. 32 (p.Nový) až k čp. 70 (p.Kanta). Tyto jmenované akce se budou realizovat jen v případě, že bychom na některou z těchto akcí obdrželi dotaci.

Zastupitelstvo obce odsouhlasilo podpořit místní SDH částkou 70.000,-Kč na pořízení nové stříkačky pro soutěže v požárním sportu. Rovněž i v roce 2008 se počítá s pořádáním setkání seniorů v obci, cyklovýletu, soutěží SDH o pohár starosty obce a tradičními akcemi pro místní děti.

starosta obce

St.Ziegler

Naši hasiči inovovali

Již od roku 1923, kdy byla organizace hasičů v naší obci založena, vždy ke konci kalendářního roku se naši hasiči schází, aby společně se svým výborem zhodnotili svou celoroční práci. Toto hodnocení se koná na Výroční valné hromadě, která má vždy slavnostní ráz. Bývá to takový malý hasičský svátek, kdy se již od dopoledních hodin připravuje místnost konání a její výzdoba. Letošní Výroční valná hromada se konala v sobotu 8. prosince

2007 od 17 hodin. Pozdní začátek se trochu minul letitým vžitým zvyklostem, ale měl své opodstatnění, neboť po skončení schůze a následném dobrém pohoštění bezchybnou tlačenkou Karla Albla od 19:30 hodin nastoupil hudebník se svými klávesami. To je ta inovace, myslím si, že to bylo správné rozhodnutí hasičského výboru, protože i manželky hasičů mají právo přijít se pobavit, jako odměnu za celoroční svou toleranci ke schůzování a brigádníčení svých manželů. Tento nápad výboru se ujal ke vši spokojenosti všech zúčastněných tohoto posezení při muzice. Je potěšitelné, že se přišli pobavit i ostatní manželské páry z naší obce. Zpráva jednatele při této bilanční schůzi byla ve všech pasážích pochvalná, neboť pro naše hasiče byl rok 2007, jak na poli hasičiny, tak i na poli kulturním v rámci naší obce úspěšný. I finanční konto sboru bylo posíleno zásluhou aktivit několika stejných jednotlivců sboru. Týká se to především výtěžků z hasičského plesu, pouťové zábavy, letních zábav na hřišti „Za Párníkem“, ale hlavně ze sběru železného šrotu, který se každoročně v měsíci dubnu koná. Jednatel sboru v závěru své zprávy poděkoval všem hasičům za jejich dobrovolnou práci ve prospěch nás všech a zároveň celé naší obce. I my přejeme našim hasičům k této práci hodně zdaru a děkujeme.

Ma

Jak to dopadlo s vlastnictvím studny u čp. 26

Již v loňském Občasníku č. 2 jsem psal o nárokování nového majitele nemovitosti čp. 25 a čp. 26 na studnu, zbudovanou obcí v roce 1892 na pozemku č.parc. 56/1 v k.ú. Dolce, jejíž majitelem se nyní stal pan Taišl. Náš obecní úřad s předstihem předal tuto záležitost právníkovi, aby nároky nového majitele přezkoumal. Plných 115 let občané naší obce žili v domněni, že dílo našich předků nemůže patřit nikomu jinému, než obci, tedy je nedotknutelné. Oslovený právník JUDr. Tomáš Slavík, advokát po prozkoumání všech dostupných písemností, zápisů z obecní kroniky včetně právní úpravy obecního občanského zákoníku (který platí i dnes dle zákona č. 141/1950 Sb.), ve znění účinném k roku 1892 došel k závěru. 28.listopadu 2007 zaslal na náš obecní úřad výsledek a rozhodnutí. Studna byla obcí zbudována na cizím pozemku, aniž by byl pozemek vykoupěn do majetku obce. V občanském právu v tehdejší době platila zásada(platná i dnes), že všechno, co je trvale a pevně spojeno se zemí, je součástí pozemku tj. vlastníkem studny se stal vlastník pozemku p.č. 56/1, na němž byla studna zhotovena. Závěrem JUDr. Slavík navrhuje možné řešení:

1. Zaměření části pozemku, na kterém se studna nalézá a jeho následné vykoupení se všemi součástmi a příslušenstvím tj. studnou spolu s ruční pumpou.
2. Zřízení věcného břemene přístupu ke studni za účelem čerpání vody, údržby a oprav studny ve prospěch obce s tím, že majitel dá souhlas k přístupu ke studni občanům obce a dále osobám vlastníci rekreační objekt v naší obci.

Z tohoto výčtu je patrné, že studna je v majetku pana Taišla, který při jednání se starostou obce rezolutně navrhované řešení dle bodu č. 1 a 2 odmítl. Vážení občané, tak toto je skutečnost, ale proto nebuďme smutní nad přístupem a rozhodnutím pana Taišla vůči celé obci a hlavně k těm, kteří v potu tváře dílo studny před 115 lety ve prospěch celé obce vybudovali. Za chybu, které se v tehdejší době představitelé naší obce dopustili, že pozemek nevykoupili a nenechali zapsat na katastru jako majetek obce se „platí“. Dnes po 115 letech byla tato chyba potrestána a hlavně plně využita.

Ma

Pranostiky

V lednu silný led, v květnu bujný med.

Únor bílý, pole sílí.

Svatá Veronika seká ledy z rybníka.

O svatém Tomáši sníh bředne na kaši.

Když Vánoce obilí stromy sněhem, posype je jaro květem.
Když v lednu včely vyletují, to nedobrý rok ohlašují.

BLAHOPŘEJEME

V lednu oslavili svá životní jubilea

paní Marie Benediktová

čp. 40 - 84 let

pan Václav Blacký

čp. 10 - 80 let

paní Božena Kaslová

čp. 86 - 81 let

V březnu oslaví své životní jubileum:

pan Josef Musil

čp. 93 - 75 let

V dubnu oslaví svá životní jubilea:

paní Věra Kaslová

čp. 78 - 84 let

paní Anna Šilingová

čp. 96 - 85 let

paní Jiřina Loudová

čp. 74 - 85 let

Historie dávno minulá

Když vypukla v roce 1914 světová válka, z naší vesničky narukovalo 66 mužů. Byli mezi nimi i tátové od početných rodin. Po skončení války v roce 1918 se do svých domovů v naší obci nevrátilo 14 mužů. Není třeba popisovat žal a bol pozůstalých žen s malými dětmi, ale i rodičů po padlých synech. Čas pomalu hojil rány vzniklé ztrátou svých milých mužů a synů. V roce 1923 byla opět oživena vzpomínka klamnou domněnkou, že padlý voják Josef Hodan, kovář z Dolců čp. 9, otec 7 nezletilých dětí a voják Jan Rudolf, syn místního hajného, jsou živí a zdraví. Anonymní dopis, který obdržela vdova Anna Hodanová a hajný Rudolf byl podáván v Plzni s razítkem Červeného kříže, což pro pozůstalé bylo na první pohled dosti věrohodné. V dopisech oba pohřešovaní žádali značnou částku peněz, aby měli na cestu do své rodné země. Tuto prosbu odůvodňovali tím, že jsou v ruském zajetí, kde vykonávají těžkou práci, za kterou jsou minimálně odměňováni, aby si mohli nastrádati na cestu domů. Nebyla to pro vdovu Hodanovou snadná záležitost, sehnat tyto peníze, neboť doma bylo sedm dětí, ale myšlenka a touha po manželovi jí nedala spát. Peníze měly být zaslány pod značkou na hlavní poštu v Plzni. Touto záležitostí žila celá obec, převažovaly však názory o možném podvodu, protože v tomto poválečném čase taková doba byla. Nakonec v obci zvítězil názor předat vše policii a tak se také stalo. Policie skutečně našla a zatkla pisatelku těchto dopisů v okamžiku, kdy se na hlavní poště v Plzni tázala na peníze pod uvedenou značkou. Byla to jakási Růžena Matasová, vyhlášená šejdířka, která byla za podobné delikty již vícekrát trestána. Ještě na sklonku tohoto roku se podobná zpráva, že kovář Hodan je živ nesla opět vesnicí. Tentokrát hrdinou této zprávy byl kočí Ludvík Krembera, který sloužil u hospodáře Hrádka v Plevňově. Ten vdovu Hodanovou přímo navštívil a líbeznou řečí jí vykládal, že byl s jejím mužem v zajetí a jak kovář stále vykládal o ní a dětech. Domů že píše stále o zaslání peněz, ale nikdo mu neodpovídá. Promyšlenou řečí si připravil půdu pro svůj plán. Vdova omámená pěknou řečí a sliby se nechala zlákat. Proto sebrala pár posledních peněz, kus chleba na cestu a odešla s povedeným kuplířem, aniž by někomu ze sousedů řekla o svém

úmyslu. Kočí ji odvedl po lních cestách až do Stoda, kde jí zavedl do hostince, kde opět vdovu sladkými výmysly balamutil. Po hodině povídání od ní vyžádal peníze potřebné na kolky pro podání žádosti. Vdova opojena vidinou navrácení muže a táty svých dětí kočímu peníze mile ráda dala. Podvodník vzal peníze a odešel, aby ho vdova již nikdy v životě neviděla. Jaké pozdvižení o odchodu vdovy v obci vzniklo, vypisovat není třeba, zvláště, když se večer domů nevrátila. Paní Hodanová se vrátila až druhý den k večeru, utahaná, hladová, bez peněz a již podruhé podvedená, ale k velké radosti svých dětí, které jí vítaly. Z tohoto skutečného a smutného příběhu je patrné, že tehdejší poválečná doba byla bohatá na zločiny a podvody nejhrubšího zrna, které se neštítily vydělávat na neštěstí chudých lidí.

Ma

Něco z historie blízkého okolí

Nejvýznamnější lokalitou v našem okolí, o které se píše v různých časových úsecích již mnoho desetiletí, je hrad Skála v nedalekém Černém lese nad vsí Radkovice. Za dobu existence tohoto hradu bylo původní jméno hradu zapomenuto. Lidé nazývali tuto zříceninu Černým zámekem. V roce 1838, když byl vyměřován stabilní katastr, bylo zapsáno do mapy jméno pozemků „Liebstein“. Toto jméno bylo převzato podle nedaleké vesničky založené před rokem 1784 majitelem příchovického statku Václavem Janem Henigarem z Žeberka (dnešní obec Vitouň). Z historických pramenů se dovídáme, že tuto zříceninu hradu navštívil i autor nesmrtelných Dějin národa českého František Palacký, který podle starých záznamů došel k názoru, že zřícenina v Černém lese by mohla být hradem Skála. Důkazem, že František Palacký v těchto místech byl, je skutečnost, že v roce 1827 se oženil s dcerou majitele statku Otína, který je vzdálen asi 10 km vzdušnou čarou od trosk hradu Skála. V roce 1841-1845 badatel František Alexandr Heber v zápisech z roku 1589 vypátral právě jméno hradu, kdy vesnice Radkovice je uváděna jako Radkovice pod Skálou. O hradu Skála kolovaly legendy, že na tomto hradu je zakopán velký poklad. Těmto legendám věřila i sama majitelka příchovického statku Josefa z Lobkovic, když v roce 1716 prodávala zmíněný statek (kam patřil i hrad Skála) Henigarům z Žeberka, tak si vymínila: „toliko onen poklad“, který se ve zříceninách hradu Skály nachází, „kdyby se dříve či později zdvihnouti měl“ - činila si tedy do budoucna nárok na případně nalezený poklad. I nový majitel statku Příchovice Václav Henigar uvěřil této silné legendě o pokladu a nechal v 80. letech 18. století pilně kopat svými poddanými, ale žádný poklad nalezen nebyl, jen kopáním byly poškozeny hradní zdi. Tedy na Skále se nenašlo nic, zato v Radkovicích se našlo značné množství mincovních „pokladů“. V roce 1882 bylo nalezeno 2200 kusů českých, míšenských a staroněmeckých grošů a jiných mincí, ukrytých zde před rokem 1440. Významný numismatik Josef Ječný nález přehodnotil na pražské groše Karla IV. (1346-1378). V následujícím roce byly v Radkovicích objeveny groše Václava IV. (1361-1419) v počtu 1200 kusů. Uvedené groše byly patrně uschovány před vojsky obléhající hrad Skálu. V roce 1919 byl v Radkovicích na poli nalezen váček naplněný 300 kusy mincí z 16. a 17. století. Poklad byl zakopán v letech 1630-1631, tedy uprostřed třicetileté války. Všechny zmíněné nálezy byly rozděleny do pražského zemského muzea, plzeňského muzea a klatovského muzea.

Zpracováno podle edice zapomenuté hrady, tvrze a místa.

Ma

Postřehy z pěší zóny

Na veřejném zasedání zastupitelstva obce dne 6. září 2007 starosta naší obce důrazně připomínal stálou platnost Obecně závazné vyhlášky Obce Dolce č.2/2005 o pohybu psů a jiného zvířectva na veřejných prostranstvích. I Občasník č. 4 v říjnu 2007 tuto vyhlášku připomínal. Naši občané tuto vyhlášku dobře znají, ale její dodržování je jim cizí. Dnes se v naší obci rozmohlo chování velkých psů, nic proti tomu, ale je nutné vodit psa na vodítku a

chovat ho doma tak, aby nemohl utéci na ulici. Situace je taková, že potkáte volně pobíhajícího psa, ať je den nebo noc skoro všude. Mnohdy se majitel psa při procházkách ani nesnaží dát psa na vodítko, když potká „cizí“ lidi. Obhajoba „on nic neudělá“ nestačí. Proto, občané, dodržujme vyhlášku vydanou obecním úřadem, neboť ta je pro nás občany naší obce zákonem.

Ma

U nás se bálovalo

V měsíci lednu bývá každým rokem bálová sezóna ve všech regionech naší republiky. I v letošním roce tomu nebylo jinak. Tato letitá tradice bálů se zastavila i v naší obci a to v sobotu 26. ledna, kdy naši hasiči pořádali svůj tradiční hasičský bál. Dalo by se říci, že pořádali „mini“ bál, vzhledem k možnostem s kapacitou místnosti, ve které je bál pořádán. Naši hasiči již od roku 2000 si s tímto problémem poradili ke spokojenosti všech, kteří se bálu každoročně zúčastňují. Vzpomeňme si na léta 1994 – 1999, kdy se tato bálová tradice naší obce odbývala buď v Přešticích, Radkovicích nebo vůbec ne. Proto nehřešme nad malými prostory, které se občas mezi občany přetřásají a držíme se reality. Buďme spokojeni, že se v naší obci najdou obětaví lidé, kteří tyto kulturní akce dokáží a jsou ochotni pro nás uskutečňovat. Nemohu jinak, než poděkovat místním hasičům, kteří tyto lidové kulturní zvyky se snaží v naší obci udržovat. Závěrem bych chtěl poděkovat všem našim občanům, ale i ostatním dárcům, kteří přispěli věcnými dary do tomboly. Poděkování patří i těm občanům, kteří každoročně věnují pro tento bál jednohubky.

Ma

Carmína

V adventním čase loňského roku se uskutečnil koncert ženského pěveckého sboru Carmína v kostele svatého Prokopa v Letinech. Krásná akustika naplnila tento svatostánek tóny vážné hudby. Zazněly, ale i známé koledy, které zpívali všichni návštěvníci koncertu spolu se sborem. Sbor Carmína byl založen v říjnu roku 1989 stále aktivní členkou Miloslavou Volákovou. Řízení se ujal Jiří Langmajer (otec známého herce), který ovšem po šestnácti letech Carmínu opouští a na jeho místo nastupuje Mgr. Martin Laxa. Soubor má 29 členek a jejich průměrný věk je 48 let. V repertoáru souboru jsou díla starých mistrů, česká klasika, lidové písně naše i cizí. Carmína koncertuje asi tak 15krát do roka a nejvíce vystoupení má v čase velikonočním a vánočním. V zahraničí se sbor představil v Itálii, Francii, Německu. U nás si koncert poslechl i současný prezident. V roce 1997 natočila Carmína vlastní CD.

Petra Nová

Víte, že

Městské lázně v Plzni bývaly chloubou města. Stavbou těchto lázní bylo započato v roce 1929, dokončeny byly v roce 1932. V poledne 20. prosince 1944 při bombardování Plzně byly lázně poškozeny. Po tomto náletu byla budova lázní rekonstruována v roce 1948 – 1953. Lázně sloužily veřejnosti do poloviny devadesátých let 20. století, kdy byly zcela uzavřeny. V noci z 16. na 17. dubna 1945 byl uskutečněn nálet 208 britskými letadly na seřadovací nádraží v Plzni. Bylo shozeno 871 tun trhavých bomb. Jedna z bomb zasáhla jeho západní roh kopule hlavního nádraží. Celá kopule o váze 160 tun se tlakem vzduchu nadzvedla, vypadla z ložisek a posunula se o 15 cm. Bylo hodně polemiky o této opravě, až se dalo dohromady 15 mostářů ze Škodových závodů, kde se kopule v roce 1906 montovala, a ve volném čase pomocí hydraulických pump kopuli v krátkém čase opravili.

Ma

Škola Horšice

Zapsáno 11 budoucích prvňáčků

V úterý 5. února, proběhl zápis do 1. ročníku. Byl opět pojat pohádkově, tentokrát se Sněhurkou a více než sedmi trpaslíky. Budoucí prvňáčci nám dokázali, že jsou na školu připraveni a kromě ukázky svých znalostí / recitování básně, zpěv písně, nakreslení obrázku, poznání některých písmen a číslic / se mohli předvést či spíše vyřádit v tělocvičně, kde pro ně byly připraveny různé hry. Pro příští školní rok bylo zapsáno 11 prvňáčků.

Pavla Nohavcová
ředitelka školy

NA NÁVŠTĚVĚ V KNIHOVNĚ

Měsíc leden patří mezi zimní měsíce, plné sněhu a zimních radovánek. Počasí si ale dělá, co se mu zachce. A tak, místo stavění sněhuláků, jsme si s dětmi ve školce povídali o knihách. Vytvořili jsme si ve třídě knihovnický koutek a zásobili ho knihami, které si děti přinesly z domova. Ani čtenářské průkazky, které slouží k zapůjčování knih, nám nechyběly. Hra na knihovnu děti velice bavila. A protože se děti učí nejen hrou, ale hlavně prožitkem, vydali jsme se do nově zrekonstruované knihovny v Přesticích. Měli jsme možnost prohlédnout si krásně vyzdobené prostory, půjčit a prohlížet si spoustu dětských knih. Využili jsme toho i k přečtení pohádky, kterou si děti vybraly. Určitě si děti odnesly spoustu nových zážitků a poznatků a doufáme, že jsme naše malé čtenáře dostatečně motivovali k jejich další návštěvě této knihovny.

Učitelka MŠ J.Jeslínková

Ukázka výukového procesu ve škole

Ve čtvrtek, 17.2. byl od ranních hodin před školou nebývalý ruch. To rodiče měli možnost přijít se podívat na své ratolesti do výuky. Zájem ze strany rodičů byl velký a myslím, že se obecně začíná prolamovat hráz mezi rodiči a školou a postupně nastává to, co si mnozí pedagogové přejí, aby rodiče žáků a škola byli navzájem partnery. Je to pouze začátek na dlouhé cestě v počínající reformě školství, ještě mnoho vody uplyne, než dosáhneme takových kvalitních a uznávaných vztahů mezi rodinou a školou jako např. v sousedním Německu. Naše setkání s rodiči při výuce bylo narušeno nepříjemným začátkem virózy, kdy ve 4. a 5. ročníku ve výše uvedený den chybělo 10 dětí. Vir byl zřejmě tak silný, že se přenesl i na vyučující a ostatní děti, v pátek 18.2. již s vysokými horečkami muselo doma zůstat dalších 8 dětí a v pondělí 21.2. do 1. ročníku nepřišel žádný žák, v mateřské škole zbyli pouze tři děti a v pracovní neschopnosti byly již 3 pedagogické pracovnice, školnice i kuchařka. Nezbyvalo nic jiného než využít školského zákona č.561/2004 Sb. §24 a udělit do konce týdne ředitelské volno. Byli bychom potřebovali na doléčení žáků i pedagogů ještě týden, ale bohužel, to zákon neumožňuje. Bylo by nutné požádat MŠMT, popřípadě hygienu, ale než by od nich vzešlo nějaké písemné stanovisko, kterým by bylo povoleno další uzavření, volili jsme cestu „nejmenšího odporu“. Jakmile to zdraví jen trochu dovolilo, postupně jsme se všichni navraceli do školy. Doufám, že teď už máme po virové epidemii, neboť v úterý, 12.2. začal povinný plavecký výcvik žáků 2. a 3. ročníku a bylo by nepříjemné, kdyby žáci o některou z lekcí vlivem nemoci přišli.

Pavla Nohavcová

Jaký je váš názor na stávku učitelů?

Jak u koho. U mě převládá názor spíše záporný, ale pouze do doby, než jsem o stávce hovořila s ředitelkou školy v Horšicích, Pavlou Nohavcovou. Ono se totiž nejedná pouze o platy učitelů, jak se stále uvádí v médiích, ale problém je mnohem vážnější, než se na první pohled zdá. Z finančních prostředků, přidělených MŠMT a následně přerozdělených kraji na jednotlivé školy se hradí i učebnice, učební pomůcky, plavecký výcvik, další vzdělávání

pedagogů, ochranné pracovní prostředky/ pracovní oděvy/ pro zaměstnance. Pokud nebude na školu přiděleno dostatečné množství finančních prostředků, bude školu muset dotovat obec, které ovšem také finanční prostředky nebudou stačit, a pak přijdou na řadu rodiče, aby svým školou povinným dětem kupovali potřebné učební pomůcky, hradili výuku plavání atd. Ani dosavadní výsadu, bezplatný internet určený pro vzdělávání dětí, už školy od 1. listopadu nemají a jeho provoz je hrazen opět z rozpočtu školy, přiděleného obcí. Je jen otázkou času, kdy malé obce si nebudou moci dovolit z finančních důvodů fungování školy, ať už základní či mateřské. Děkuji tímto paní ředitelce Nohavcové, že si udělala čas a vysvětlila mi, proč se tentokrát zaměstnanci školy účastnili stávky. Je to pro mne velká zkušenost a oceňuji velmi lidský přístup k rodičům, i když mají jiný názor. V horšické škole je opravdu prostor k diskusi.

Petra Nová

Vánoční vystoupení našich žáků v Nittenau

Stalo se tradicí, že před vánočními svátky navštívujeme se svým vánočním vystoupením kliniku pro dlouhodobě nemocné pacienty, postižené neurologickými a onkologickými chorobami a domov důchodců v Nittenau. A tradičně i tentokrát nás provázelo špatné počasí. I letos s námi cestoval pěvecký sbor z Chlumčan. Za školskou radu naší školy se zúčastnila její členka paní Ivana Linhartová. Pro naši návštěvu v Německu byl vybrán pátek, 7.12., abychom dopoledne mohli navštívit naši partnerskou málotřídní školu ve Fischbachu. A přijetí bylo skutečně fantastické. Naši přátelé pro nás připravili mikulášskou nadílku, přišel i nádherný Mikuláš s dárky nejen pro německé, ale i pro naše děti. Byl to skutečně zážitek. Děti z Fischbachu měly hezké vystoupení a na oplátku naše děti předvedly malý vánoční koncert v podobě koled. Atmosféra byla velmi přátelská, provoněná blížícími se vánoce. Nutno podotknout, že mikulášskou nadílku, stejně tak jako jiné akce pro žáky, organizují ve Fischbachu rodiče, kteří byli nadílce také přítomni. Bylo poznat, že v této zemi je vztah učitel – rodič – žák na úrovni vzájemně si pomáhajících partnerů. My jsme přivezli do Fischbachu jako dárky krásné vánoční svícný, které vyrobili starší žáci a pro pedagogy betlém z kukuřičného šustí. Rozloučení pro obě strany nebylo lehké, ale doufáme, že v květnu nebo červnu 2008 se uskuteční třídní výměnný pobyt německých dětí u nás.

Poté jsme se přesunuli na kliniku pro dlouhodobě nemocné pacienty a následně do domova důchodců v Nittenau. V obou zařízeních bylo o nás perfektně postaráno, měli jsme dostatek jídla i pití a bylo vidět, že jsme skutečně vítanou a váženou návštěvou. Všechna naše vystoupení dopadla na jedničku s hvězdičkou, děti podaly perfektní výkon a některé koledy si posluchači v němčině pobrukovali s nimi. Naši školu reprezentovali: Helenka Sedláková, Zdenička Šlehoferová, Kačka Švihlová, Ivetka Menšíková, Gábinka Grossová, Dorotka Doležalová, Barunka Mandíková, Verunka Kepková, Melisska Skálová, Domík Jeníček, Martínek Muchka, Lukášek Havlík, Pája Nový, Pepča Bořík a Kryštůfek Linhart. Po celou dobu našeho jednodenního cestování nás provázel představitel mikroregionu Nittenau pan Heigl, ve Fischbachu nás přivítal starosta Nittenau pan Blei. Poděkování patří tlumočnicki, slečně Heleně Glatteřové za perfektní výkon a p. Ing. Velkoborskému, který po příjezdu do Přeštic ochotně odvezl tlumočnicki do Plzně bez nároku na proplacení benzínu. Vážíme si těch rodičů, jmenovitě pana Menšíka, paní Nové a paní Krbcové, kteří nám po příjezdu domů slůvkem „děkuji“, vyjádřili poděkování za to, že jsme se o jejich děti po celý den pobytu v Německu staraly a v pořádku je dovezly zpět domů.

Mgr. Pavla Nohavcová, Mgr. Blanka Velkoborská

Afrika

V pátek 8.2.2008 žáci 1. až 3. ročníku společně s dětmi mateřské školy navštívili Kulturní zařízení v Přešticích, kde shlédli představení nazvané Afrika z cyklu Látavé příběhy křečička

Honzy. Jak název cyklu napovídá, hlavní postavou veškerého dění je krejčík Honza. Tomu jednoho dne přinese pošťák vyšivané rekomando od dětí z MŠ v Záplatovicích s objednávkou na masky zvířat pro maškarní bál. Neposedné nůžky mu však nedopatřením obrázky masek rozstříhají. A tak krejčík se svými kamarády Jehličkou BILLOU, špulkou MIRKOU a zavíracím špendlíkem NESMYSLÍKEM vypraví na výlet do daleké Afriky a společně s dětmi dají do pořádku to, co nůžky natropily. Všechny děti v sále se od počátku až do konce staly aktivními účastníky představení. Společně plnily nejrůznější úkoly, tleskaly do rytmu, zpívaly, pohybem vyjadřovaly obsah písni o Africe a afrických zvířatech. Vylosování šťastlivci dokonce pomáhali krejčíkovi Honzovi a jeho kamarádům na jevišti. Na závěr si všichni zúčastnění zatančili twist. Představení plné legrace, pohybu a písniček se dětem líbilo. Důkazem toho byl nejen závěrečný potlesk, ale i nádherné obrázky, které všichni po návratu zpět namalovali.

Blanka Velkoborská a Dana Řihošková

Děkujeme sponzorům

Každoročně oslovujeme rodiče našich dětí z mateřské školy a žáků základní školy, zda by mohli jakýmkoli způsobem přispět škole na zakoupení vánočních dárků, na pořádání tradičního maškarního karnevalu a na další využití ve prospěch dětí a žáků. V základní škole již několik let žáci přinášejí do školy starý papír, který sběrné suroviny odváží a za utřené peníze pak můžeme zaplatit sportovní potřeby do tělocvičny a na hřiště, dopravu autobusem na divadelní představení, mikulášskou nadílku či odměny na sportovní den. Je nám jasné, že bez pomoci rodičů, kteří papír třídí, shromažďují a přivezou, by to nešlo. V mateřské škole zase rodiče přispívají na tradiční maškarní karneval a další akce finančními hotovostmi, dárky do tomboly a jinými drobnostmi, které slouží potřebám dětí. Někteří rodiče zase pomáhají při organizaci těchto akcí. Každé takovéto pomoci si velmi vážíme a děkujeme všem rodičům, kteří jakoukoli formou podporují naši školu / mateřskou i základní, neboť obě dvě jmenované součásti tvoří nedílný celek /.

Mgr. Pavla Nohavcová, Jaroslava Jeslínková

Preventivní program MŠ a ZŠ

Téma: pozor na cizí lidi a šikana

Ve středu 28. 11. 2007 se žáci 3., 4. a 5. ročníku zúčastnili besedy na téma Šikana. Celý program byl veden spíše formou diskuse, která místy byla i velmi bouřlivá. Proč vlastně takové téma? Myslím, že v naší školičce takovýto problém zatím nemáme, ale děti by měly být připraveny na možný vznik. Již na II. stupni se děti setkávají s šikanou a různými typy vydírání a je třeba takovýmto jevům předcházet. Ve čtvrtek 29. 11. 2007 proběhl na naší škole preventivní program pro děti z mateřské školy a žáky 1. a 2. třídy. Program byl zaměřený na prevenci bezpečnosti dětí a důvěře k cizím osobám. Na začátku se žáci zaposlouchali do pohádky O Smolíčkovi a pak si povídali o tom, co bylo špatně a jak by postupovali. Nakonec se rozpoutala velká diskuse na téma, jak se chovat k cizím lidem a jak reagovat, když se ztratí v neznámém prostředí. Oběma besedami nás provázela paní uč. Sylva Siedenglanzová, které všichni tímto moc děkujeme.

p. uč. Kateřina Uhlíková

a p. uč. Jana Tolarová

Hrajeme si na řemesla

To bylo téma celých 14 dní v naší mateřské škole. Hráli jsme si na počítačové experty, kdy jsme se seznámili s počítačem a snažili se tu malou šipičku na monitoru udržet, aby se nám nikam neschovala. Stali se z nás také cukráři. Napekli jsme vánoční cukroví a dort a vše vystavili pro rodiče v šatně. Určitě jsme všem dělali chutě. Zasoutěžili jsme si jako zpěváci

v Super Star. Všichni jsme našli odvahu přede všemi vystoupit a zazpívat nějakou písničku. Po té nás porota ohodnotila body od 1 do 3 bodů. Samozřejmě, že jsme všichni vyhráli a dostali odměnu za odvahu. Jako zahradníci jsme se starali o zahrádku, kde jsme vysadili kytičky podle barvy a daného počtu. Vyzkoušeli jsme si, jaký máme herecký talent při dramatizaci pohádky "O budce". Jako módní návrháři jsme si vybrali látku a navrhovali si oblečení. Ukončením celého tématického bloku byla návštěva keramické dílny v Přešticích, kde jsme pracovali s hlinou a vyrobili si ptáčka a mističku. V krejčovské dílně u paní Volfové v Přešticích jsme viděli, jak se stříhá větší množství látek, přišívací se strojově knoflíky a vše se sešije dohromady v jeden kus oblečení. Děti nakonec usoudily, že práce dospělých není vůbec jednoduchá, a že si raději počkají, až vyrostou.

Učitelka Jeslínková Jarka